

STUDIUL 3

HRISTOS SI TRDITIILE RELIGIOASE

Dragul meu prieten, in acest studiu as vrea sa analizam modul in care Isus s-a relationat cu traditia religioasa a timpului Sau. Trebuie sa stabilim ca traditia nu este rea in sine, in realitate traditia este invatatura pe care o primim de la generatiile anterioare, si nu tot ceea ce inaintasii nostri ne-au invatat este gresit, dar de asemenea nu toti ce ne-au lasat ei este corect. Sunt multe lucruri bune pe care le putem invata de la bunicii si trabunicii nostri, dar de asemenea sunt multe erori pe care ei le-au comis, iar noi le putem evita. Problema intervine atunci cand noi credem ca ceea ce inaintasii nostri au pastrat si ne-au invatat este culmea perfectiunii si astfel aceste invataturii sunt asezate deasupra Cuvantului lui Dumnezeu, dar traditiile invatate sunt atat de puternic inradacinate, incat nu reusesc sa accepte adevarul descoperit in Sfintele Scripturi.

In timpurile lui Isus grupul preocupat in conservarea traditiilor parintesti era cel al fariseilor. Astazi expresia „farisei” are o conotatie legalista si fanatica, pentru ca unii dintre ei au exagerat atat de mult in zelul lor, incat traiau in functie de traditia lor, fara sa-i intereseze ceea ce spunea Cuvantul lui Dumnezeu. „Fariseu” in ebraica vine de la cuvantul „perustin” care inseamna „a separa, a pune de-o parte”.

Fariseii erau o comunitate iudaica care a existat pana in al doile secol al erei crestine. Acest grup isi atribuie inceputurile in perioada captivitatii babiloniene, altii cred ca fariseii au existat odata cu dominatia persana cand s-au identificat ca un grup fidel principiilor divine in timpul revoltei macoveilor impotriva celor care ii invadau. Cu timpul fariseii au reusit ca interpretarile lor sa fie acceptate de majoritatea evreilor, de aceea, dupa caderea Templului ei au preluat controlul iudaismului in mainile lor in mod oficial si au transformat cultul.

Cel mai inalt reprezentant al iudaismului era marele preot, o functie care dupa caderea Templului a devenit inutila. De la vechii farisei au aparut linia „rabinilor ortodocsi a doctorilor legi” care au redactat Talmudul, care nu era altceva decat o colectie a traditiilor iudaice.

Cand Isus a fost pe pamant a respectat traditia, chiar daca nu era de acord cu atitudinea fariseilor. In Matei 23:1-5 gasim urmatoarele:

„1. Atunci Isus, pe cînd cuvînta gloatelor și ucenicilor Săi,

2. a zis: „Cărturarii și Fariseii șed pe scaunul lui Moise.

3. Deci toate lucrurile, pe cari vă spun ei să le păziți, păziți-le și faceți-le; dar după faptele lor să nu faceți. Căci ei zic, dar nu fac.

4. Ei leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat, și le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le miște.

5. Toate faptele lor le fac pentru ca să fie văzuți de oameni. Astfel, își fac filacteriile late, își fac poalele veștmintelor cu ciucuri lungi;”

Vreau sa ne gandim putin la sfatul invatatorului, Matei 23:2-3 „2. a zis: „Cărturarii și Fariseii șed pe scaunul lui Moise.

3. *Deci toate lucrurile, pe cari vă spun ei să le păziți, păziți-le și faceți-le; dar după faptele lor să nu faceți. Căci ei zic, dar nu fac.*” Iti dai seama ca Isus nu se aseaza impotriva invataturilor traditiei, ci impotriva atitudinii lor. Din nefericire, aceasta atitudine fanatica si intr-o anumita forma ipocrita a liderilor farisei, le-a adus o fama negativa. Pana in ziua de astazi expresia „farisei” este folosita ca sinonim pentru ipocrizie, falsitate, in special cand este vorba de probleme religioase.

In cea de-a doua parte a studiului nostru vom citi Matei 15:1-4:

„1. Atunci niște Farisei și niște cărturari din Ierusalim au venit la Isus, și I-au zis:

2. „Pentru ce calcă ucenicii Tăi datina bătrînilor? Căci nu-și spală mînile cînd mănîncă.”

3. Drept răspuns, El le-a zis: „Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în folosul datinei voastre?”

4. Căci Dumnezeu a zis: «Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta;» și: «Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit negreșit cu moartea.»”

Pentru a intelege acest punct central al dialogului dintre Isus si farisei, este nevoie sa intelegem ca traditia fariseilor era de fapt o colectie de legi care mergeau in paralel cu invataturile lui Moise si toate aceste legi erau cuprinse in Talmud. Acesta la randul sau era despartit in doua parti. Tot ceea ce continea Talmudul erau doar interpretari ale Torei, care era Legea scrisa de Moise.

Pentru mult timp aceste interpretari s-au transmis de la o generatie la alta pe care orala, doar mai tarziu au inceput sa se scrie aceste traditii, iar invataturile Talmudului nu contraziceau Tora, ci erau interpretari ale acesteia. Era ca si cum am spune ca „Tora nu este suficienta, trebuie clarificata explicata” si cred ca in dorinta lor de a clarifica lucrurile, fara a se avea o intentie gresita in aceasta, cu timpul, aceste interpretari au devenit mai valoroase decat Scripturile.

Acesta era punctul principal al discutiei dintre Isus si farisei din versetele citite anterior. Fariseii i-au reclamat lui Isus faptul ca ucenicii Sai nu-si spalasera mainile inainte de a manca. Dar ia sa vedem, in care parte a Legii erau scrise aceste lucruri? Nicaieri! Er doar una dintre interpretarile inventate de ei, si in timp ce ei se preocupau de respectarea acestei traditii, ei uitau ceea ce spunea Legea lui Dumnezeu: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta”.

Ce faceau ei? In traditia lor se obisnuia si se pretindea ca e suficient sa spui „corban” care inseamna ca „bani care trebuie sa ti-i dau, i-am dedicat Domnului”, si credeau ca astfel erau eliberati de principiul de a ingriji de parintii batrani si in nevoie. Iti dai seama, cum fara intentie, traditia era asezata mai presus de Cuvantul lui Dumnezeu?

Dar sa avem mare atentie atunci cand judecam pe fariseii din acele timpuri. Pentru ca am putea foarte bine sa revizium anumite atitudini ale noastre. Credeti ca am putea gasi intre traditiile noastre ceva ce oamenii au spus, fara a se regasi in Cuvantul lui Dumnezeu? Poate fi ceva care la inceput a fost doar o clarificare, dar care cu timpul a devenit lege?

Aceasta este o mare problema pe care chiar si noi o avem. Este riscul pe care si noi ni-l asumam si aici au cazut si fariseii.

In a treia parte a lectiei vom analiza in continuare atitudinea fariseilor fata de comportamentul ucenicilor de a nu-si spala mainile. Dar mai inainte sa vedem ce spune Marcu 7:2-4:

„2. Ei au văzut pe unii din ucenicii Lui prinzând cu mâinile necurate, adică nespălate. -

3. Fariseii, însă, și toți Iudeii nu mănâncă fără să-și spele cu mare băgare de seamă mâinile, după datina bătrânilor.

4. Și când se întorc din piață, nu mănâncă decât după ce s-au scăldat. Sînt multe alte obiceiuri pe cari au apucat ei să le țină, precum: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a căldărilor și a paturilor.”

Dupa cum ne spun aceste texte, se pare ca fariseii aveau o obsesie exagerata de a-si spala mainile, paharele, vasele, totul, dar problema lor nu era o obsesie psihologica de curatenie, ci era o preocupare ceremoniala de igiena, pentru ca dupa parerea lor, totul era contaminat de pacat.

Chiar daca traditia batranilor nu schimba cu nimic ceea ce spunea Tora, in dorinta lor de a clarifica si a explica, exagerau anumite aspecte, simple in aparenta, care cu timpul deveneau legi pentru generatiile urmatoare.

Cred ca rabinii, atunci cand au creat aceste explicatii, niciodata nu s-au gandit ca intr-o zi urmasii lor aveau sa le puna mai presus de Legea lui Dumnezeu. Si cu toate acestea, ceea ce ma impresioneaza este faptul ca in ciuda acestor exagerari ale fariseilor, Isus a respectat aceste traditii. Deducem acest lucru din relatarile lui Matei si Marcu cu privire la polemica spalarii mainilor, pentru ca fariseii se plangeau de atitudinea ucenicilor, dar nu de cea a lui Isus.

Putem invata o lectie din aceasta intamplare?

Isus implinea traditia, dar nu aveau importanta pentru mantuire, dar El le implinea, pentru a nu da motive de acuzatie si pentru a-Si putea indeplini misiunea in liniste.

Am ajuns la partea a patra a lectiei. Voi da citire unui pasaj din Spiritul Profetic pe care il gasim in cartea Hristos Lumina Lumii pag. 409 (editia spaniola) care spune astfel:

„Cat este de raspandit astazi ca si odinioara acest pacat subtil si inselator intre urmasii Domnului, cat de des lucrarea noastra pentru Hristos si comunicarea noastra unii cu altii este patata de dorinta ascunsa de inaltare a eului personal. Cat de mult se manifesta gandul iubirii de sine si dorinta de a fi aprobati de oameni. Cuvintele acestea sunt adresate chiar ucenicilor Sai: - Paziti-va de aluatul fariseilor!”.

Dranul meu, trebuie sa avem mare grija atunci cand vrem sa detectam problema fariseilor in cei din jurul nostru. Cel care trebui sa-si revizuiasca atitudinile sunt chiar eu, ca lider al bisericii cu cea mai buna intentie poate vreau sa explic si sa clarific vre-un anumit aspect, si astfel poate ajung sa scriu propriul meu „Talmud”.

De multe ori este mai usor si mai rapid sa scrii ceva si sa veri sa se implineasca, decat sa educi si sa conduci poporul la o experienta plina de dragoste cu Isus, in care principiile vesnice ale Legii lui Dumnezeu sa imprima chiar in inima omului, si astfel nuva mai fi nevoie sa spui nimanui ce are defacut pentru ca Duhul lui Dumnezeu va spune fiecaruia: „Aceasta este calea, mergi pe ea.” Dar educatia nu este un eveniment, nu se realizeaza tinand un seminar sau un discurs, ci educatia este un proces lent care cere timp si rabdare, dar este singura cale care duce la o experienta autentica cu Isus.

Ajungem deja la partea finala a acestui studiu si aici vom scoate in evidenta importanta unei vietii crestine autentice. Nu este suficienta sa aparentam a fi crestini, ci trebuie sa fim crestini cu toata inima. Si acest lucru se poate obtine doar prin trairea unei experiente a mantuirii prin Hristos. Domnul Isus a fost primul care a invatat pe urmasii Sai ca singura iesire era doar in El. „Eu sunt usa”, spunea El. Dar

aceasta nu vroia sa spuna ca nu era loc pentru porunci, pentru ca in Matei 5:17-20 Isus spunea:

„17. Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.

18. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.

19. Așa că, ori cine va strica una din cele mai mici din aceste porunci, și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi, și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.

20. Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a Fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.”

Invatatura lui Isus este destul de clara, El insusi a implinit Legea si psune ca daca cineva invata altceva, va avea probleme serioase.

Intrebarea la care eu ar trebui sa raspund este: „Cum este neprihanirea mea, ce fel de neprihanire am? Una care vine din interior sau o neprihanire marcata de presiunea din exterior. Traiesc ceea ce traiesc doar pentru ca sta scris undeva su pentru ca dragostea Lui Hristos ma constrange?”

Acesta este o problema mult mai serioasa decat ne putem imagina. Dar raspunsul pe care il dam acestor intrebari determina intelegerea pe care o avem fata de Eganchelie. Isus niciodata nu a fost impotriva traditiei, ci El a fost intotdeauna impotriva folosirii gresite a traditiei. De aceea, trebuie sa avem mare grija, caci exista pericolul ca atunci cand incercam sa dam explicatii ale Cuvantului lui Dumnezeu, sa uitam de importanta principiilor divine. Atunci cand o persoana ajunge sa traiasca o experienta de comuniune cu Hristos, Duhul Sfânt ii va arta calea.

Sunt persoane care spun ca manualul bisericii nu este destul de bine explicat. Acest manual nu poate explica totul, dar el prezinta principiile de baza. Iar tu cand ajungi la biserica pentru a trai aceste principii nu te vei impiedica de o virgula sau un punct, pentru ca Duhul lui Dumnezeu te va conduce pe aceste cai ale neprihanirii.

Dumnezeu sa te binecuvanteze cu neprihanirea Sa!